

บทที่ 2

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีที่เกี่ยวข้องจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นความหมายของความซื่อสัตย์ ตอนที่ 2 เป็นวิธีการวัดความซื่อสัตย์ ตอนที่ 3 เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ความหมายของความซื่อสัตย์

1.1 ความหมายของความซื่อสัตย์

สไบ โชค นุสนวม (2523) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความซื่อสัตย์ คือ การกระทำหรือความรู้สึกของบุคคลในส่วนตัวที่เกี่ยวกับเรื่อง ต่อไปนี้

1. ความซื่อตรงต่อหน้าที่ คือ ไม่ทุจริตต่อหน้าที่เพื่อประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น

2. การมาทำงานตรงต่อเวลา อุทิศเวลาให้กับงาน ไม่เลิกงานก่อนถึงเวลาที่กำหนด

3. มีความตั้งใจทำงาน โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น

4. มีความมั่นคงในความคิดที่ถูกต้องของตน มีความเชื่อมั่นในตนเอง

5. การไม่ใช้อำนาจหาประโยชน์ใส่ตน ในทางมิชอบหรือฉ้อฉลบุคคลอื่น

6. การไม่ทำผิดกฎหมายในลักษณะการลักทรัพย์ การขโมยของ ฉ้อฉลหรือเบียดบังผู้อื่น

สไบ ลักษณะ และคณะ (2524) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์คือ การมีค่านิยมประเพณีปฏิบัติตรงต่อความจริง เช่น ตรงต่อหน้าที่ ตรงต่อความรับผิดชอบ ตรงต่อคำมั่นสัญญา ตรงต่อระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นต้น

ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ (2524) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ หมายถึง ความซื่อตรง การไม่คดโกง ถ้าเป็นการแสดงทางใจจะเป็นน้ำใสใจจริง ทางกายเป็นการกระทำจริงไม่ใช่ทำดีเพื่อหลอกลวงให้ผู้อื่นติดกับ ทางวาจาคือ การพูดจริง คิดคงเส้นคงวา เชื่อถือไว้ใจได้

อนุวัฒน์ ตั้งสมบูรณ์ (2526) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ หมายถึง การกระทำหรือความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่อง การไม่ทุจริตและประพฤติมิชอบ การปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ การไม่หลอกลวง การพูดแต่ความจริง การไม่หาประโยชน์ในทางมิชอบ การมีความยุติธรรม และการมีความละเอียดรอบาป

ราชบัณฑิตยสถาน (2525) ได้ให้ความหมายไว้ในพจนานุกรม ดังนี้ ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตรงและจริงใจ ไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกง และไม่หลอกลวง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2524) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง การกระทำที่ยึดหลักแห่งความยุติธรรม ไม่เอาเปรียบผู้อื่น เป็นคนที่ไว้วางใจของผู้อื่น มีสัจจและความจริงใจ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2528) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตรงและจริงใจ ไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง ซึ่งให้ความหมายตรงกับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ (2522) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง ความประสงค์ที่จะไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่เอาเปรียบ กลั่นแกล้งหรือคดโกงผู้อื่น ให้ยึดหลักเหตุผล มีระเบียบแบบแผน

1.2 ประเภทของความซื่อสัตย์

เกษม บุญศรี (2504) กล่าวว่า ในแนวทางพุทธศาสนาได้แบ่งความซื่อสัตย์ออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ความซื่อสัตย์ทางกาย หมายถึง การไม่ฆ่าสัตว์ การไม่ลักทรัพย์ การไม่ประพฤติผิดในกาม
2. ความซื่อสัตย์ทางวาจา หมายถึง การพูดความจริงตรงไปตรงมา

พูดในสิ่งที่ควรพูด ไม่เพ้อเจ้อ และเป็นคำพูดที่อ่อนหวานน่าฟัง

3. ความซื่อสัตย์ทางใจ หมายถึง กิจกรรมที่ใช้ความคิด เช่น ไม่โลกอยากได้ของผู้อื่น

ทวิ บุญเขต (2515) แบ่งความซื่อสัตย์ออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง หมายถึง การกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่เราได้ตั้งใจไว้ หรือทำตามคำพูดที่ได้ให้ไว้

2. ความซื่อสัตย์ต่องานที่ทำ หมายถึง การไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนในทางมิชอบไม่โกงเวลาทำงาน ไม่โกงทรัพย์สินเงินทองของผู้อื่น

3. ความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง หมายถึง การไม่โกงและไม่เอาเปรียบเพื่อนฝูง ตลอดจนการมีความรักและหวังดีต่อเพื่อน

สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า (พินัย ฐมฺมชโร) วัดศรีมหาธาตุ (2525) ได้จำแนกลักษณะบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ไว้ 6 ประการ คือ

1. ซื่อตรงต่อตนเอง
2. ซื่อตรงต่อวาจา
3. ซื่อตรงต่อการทำงาน
4. ซื่อตรงต่อหน้าที่
5. ซื่อตรงต่อบุคคล
6. ซื่อตรงต่อคณะ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2528) ได้กำหนดแนวการสอนให้นักเรียนประถมศึกษาได้แสดงความซื่อสัตย์ 4 ประการ คือ

1. ซื่อสัตย์ต่อตนเอง เช่น มาโรงเรียนตรงเวลา ไม่ท้อจืด
2. ซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น เช่น ไม่กล่าวคำเท็จ ยอมรับผิดเมื่อทำผิด
3. ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ เช่น ทำงานตรงเวลา ไม่ท้อจืดต่อหน้าที่
4. ซื่อสัตย์ต่อประเทศชาติ เช่น ช่วยรักษาสถาบันชาติ ไม่ทรยศหรือ

ทำลายสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2528) ได้กำหนดพฤติกรรมของผู้ที่มีความซื่อสัตย์ ดังนี้

1. การพูดความจริง
2. การไม่ทุจริต
3. การตรงต่อเวลา
4. การยอมรับเมื่อทำความผิด
5. การไม่เอาของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง
6. การไม่เป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก
7. การปฏิบัติตามข้อตกลงหรือสัญญา

สรุปแล้วผู้วิจัยให้ความหมายความซื่อสัตย์ หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมตลอดจนการแสดงความรู้สึกของบุคคลในเรื่อง การพูดความจริง การตรงต่อเวลา การยอมรับผิด การไม่ขโมยของผู้อื่นหรือการเอาของผู้อื่นมาเป็นของตน และการประพฤติปฏิบัติตามข้อตกลง กติกา หรือสัญญาที่ให้ไว้กับตนเองหรือผู้อื่น และได้แบ่งความซื่อสัตย์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง
2. ความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น

ตอนที่ 2 วิธีการวัดความซื่อสัตย์

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ เป็นพฤติกรรมหนึ่งของบุคคลที่แสดงถึงการมีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคคลนั้น ดังนั้นการวัดผลทางด้านความซื่อสัตย์ ก็คือการวัดระดับของจริยธรรมในตัวบุคคลนั่นเอง ในหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ความซื่อสัตย์ เป็นเรื่องหนึ่งในจำนวน 30 เรื่อง ของหมวดวิชาจริยศึกษา ซึ่งจะต้องปลูกฝังให้แก่เด็กในระดับประถมได้นำไปปฏิบัติในการดำรงชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ , 2525)

การวัดความซื่อสัตย์หรือการประเมินผลทางด้านจริยธรรมนั้น ผู้วัดจะต้องทำความเข้าใจของคุณลักษณะที่ต้องการวัด (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา , 2530) ดังนี้

1. เหตุผลเชิงจริยธรรม (Moral Reasoning คำย่อ MR) หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำ หรือเลือกที่จะไม่กระทำ พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลที่กล่าวถึงนี้ จะแสดงให้เห็นเหตุจูงใจหรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลัง

ของการกระทำของบุคคล การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมจะทำให้ทราบว่าบุคคลมีจริยธรรมในระดับที่แตกต่างกัน อาจมีการกระทำที่คล้ายคลึงกันก็ได้ และบุคคลที่มีการกระทำที่เหมือนกัน อาจมีเบื้องหลังการกระทำและระดับจริยธรรมที่แตกต่างกันได้เช่นกัน

การประเมินเหตุผลเชิงจริยธรรม อาจใช้วิธีการดังนี้

1.1 แบบทดสอบแบบสร้างสถานการณ์ ลักษณะของคำถามจะกำหนดเป็นสถานการณ์ ส่วนคำตอบที่จะให้เลือก จะสร้างตามขั้นตอนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1969) ข้อสอบในลักษณะนี้จึงไม่มีคำตอบถูกหรือผิด

1.2 แบบทดสอบแบบวิเคราะห์เนื้อหา แบบทดสอบชนิดนี้ตั้งคำถามหรือกำหนดสถานการณ์ให้ตอบ แล้วนำคำตอบไปวิเคราะห์ว่าอยู่ในขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมใดของโคลเบอร์ก

2. ค่านิยมเชิงจริยธรรม (Moral Affection) ในสภาวะปกติบุคคลจะแสดงพฤติกรรมหรือปฏิบัติงานอย่างไรโดยหนึ่ง ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหลัก 4 ประการ คือ ประการแรก เขามีความรู้เรื่องในกรณีที่กระทำเรื่องนั้นหรือไม่ รู้ว่าการกระทำที่ถูกต้องเป็นอย่างไร ประการที่สอง คือ เขาจะต้องมีความสามารถในอันที่จะปฏิบัติงานนั้น ประการที่สาม เขาต้องอยู่ในบรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมที่ชักนำให้เขาแสดงพฤติกรรมหรือปฏิบัติงานนั้น ๆ และประการที่สี่ เขาต้องแสดงความยินดีในการแสดงพฤติกรรมนั้น เขาจึงจะบังคับตัวเองให้ปฏิบัติงานได้

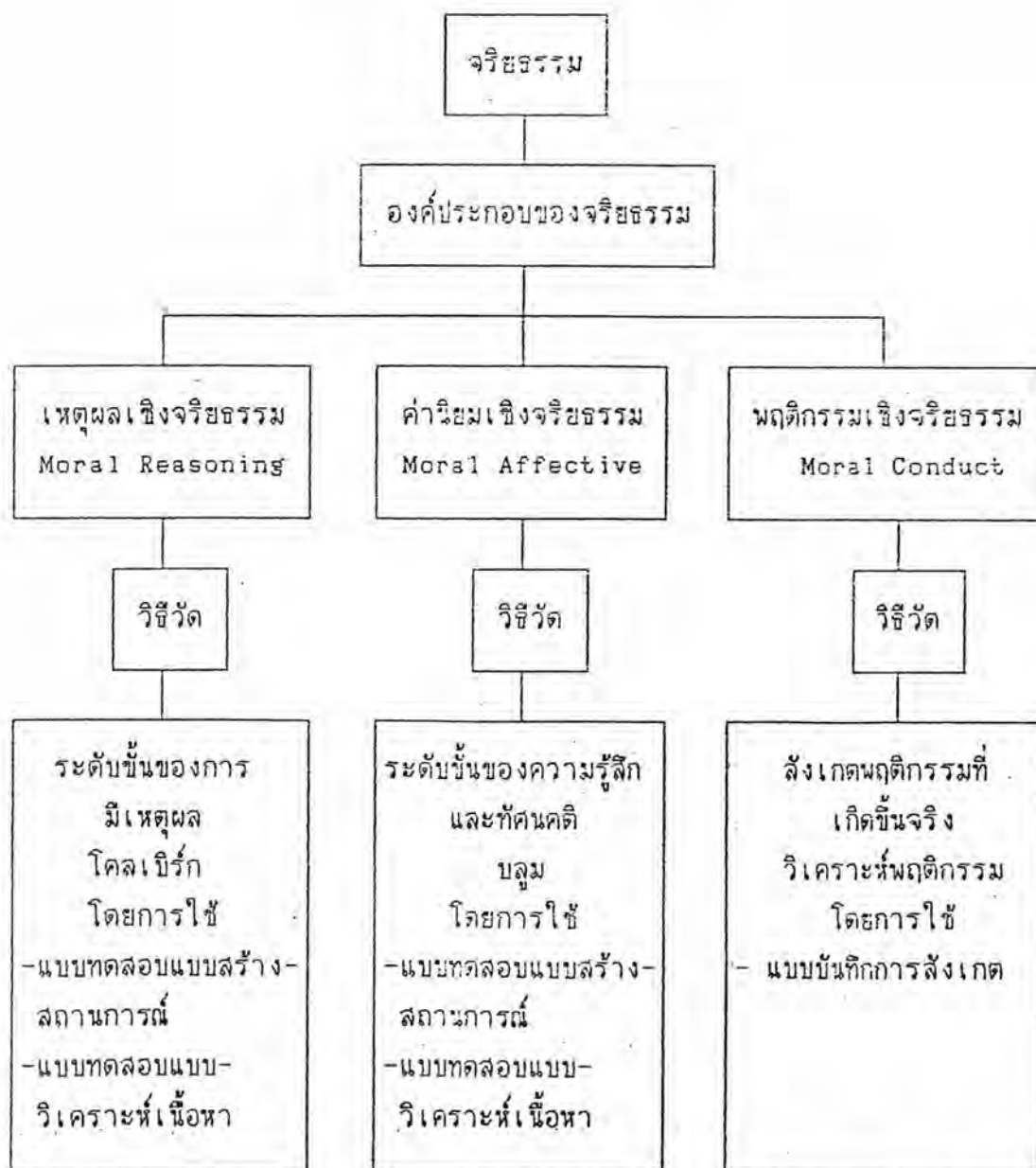
การประเมินค่านิยมเชิงจริยธรรม เป็นขบวนการที่มุ่งวัดปริมาณหรือระดับของการมีจริยธรรมของบุคคล เพื่อวางแผนพัฒนาจริยธรรมของบุคคลนั้นให้สูงขึ้น ซึ่งสามารถประเมินได้โดยการสร้างเป็นแบบทดสอบแบบสร้างสถานการณ์หรือแบบทดสอบแบบวิเคราะห์เนื้อหา ในการประเมินขั้นของค่านิยมเชิงจริยธรรมจะเป็นการวัดหรือประเมินความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดเห็นที่จะอิงขึ้นของความรู้สึกรู้สึกหรือพฤติกรรมด้านความรู้สึก (Affective Domain) ของคราธโฮล บลูม และมาไซ (Krathwohl, Bloom , and Masia) เป็นหลักซึ่งได้แก่ การรับรู้ การตอบสนอง การเห็นคุณค่า การจัดระบบ และการมีคุณลักษณะ

3. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม (Moral Conduct) เป็นส่วนที่เป็นมาตรฐานของความประพฤติปฏิบัติที่สังคมต้องการ การกระทำใด ๆ ของบุคคลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการประพฤติที่ถูกต้องดีงาม ก็จัดว่าบุคคลนั้นมีพฤติกรรมจริยธรรม การสังเกตพฤติกรรมจริยธรรมนี้ถือว่าเป็นวิธีการประเมินที่ตรงที่สุด เพราะการแสดงผลออกของนักเรียน

หรือผู้ที่ถูกสังเวยที่มีความสม่ำเสมอเป็นระยะเวลาที่ยาวนานแสดงถึงรูปแบบของความประพฤติปฏิบัติที่เป็นลักษณะประจำตัวของบุคคลนั้น ซึ่งเราสามารถลงความเห็นได้ว่า นักเรียนมีจริยธรรมหรือไม่ และมีอยู่ในระดับใด

การประเมินพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยวิธีการสังเกตจะต้องเลือกสังเกตพฤติกรรมที่ครอบคลุมสถานการณ์ต่างกัน เพื่อให้ได้พฤติกรรมตัวแทนที่สมบูรณ์ของจริยธรรมนั้น ๆ และต้องสังเกตหลาย ๆ ครั้ง เพื่อมั่นใจว่าเป็นพฤติกรรมที่แท้จริงของผู้ที่ถูกสังเกต การประเมินผลทางด้านจริยธรรม สามารถสร้างเป็นแผนภูมิได้ดังนี้ คือ

รูปแบบการประเมินผลด้านจริยธรรม

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สวานา พรหมันกุล และคณะ (2522) ได้ทำการสร้างแบบวัดความซื่อสัตย์ เมื่อ พ.ศ.2522 โดยกำหนดขอบเขตของการวัดความซื่อสัตย์ในแบบวัดประกอบด้วยองค์ประกอบ 10 ประการ ดังนี้ คือ

1. การปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ หมายถึง การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมตามข้อบังคับ จรรยาบรรณ ระเบียบข้อตกลง รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง
2. การไม่ทุจริต หมายถึง การประพฤติกและการปฏิบัติงานตามธรรมเนียมของครองธรรม ไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่นำของส่วนรวมมาใช้ส่วนตัว โดยได้กำหนดว่าจะไม่ทุจริตในเรื่องต่อไปนี้ คือ ไม่ทุจริตในเรื่องเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ เวลา เงิน และกฎระเบียบ เป็นต้น
3. การไม่หลอกลวง หมายถึง การไม่ประพฤติกปฏิบัติไปในทางที่จะหลอกลวงให้บุคคลอื่นเชื่อตามตน รวมทั้งการไม่จ้างวานให้ผู้อื่นหลอกลวงด้วย
4. การพูดแต่ความจริง หมายถึง คำพูดหรือคำให้การที่ตรงตามข้อเท็จจริงที่ตนเห็น ตรงตามความเชื่อของผู้พูดโดยบริสุทธิ์ใจ พูดโดยไม่ปิดบังบิดพลิ้วหรือบิดเบือน รวมทั้งการไม่พูดเพื่อหวังผลประโยชน์ของตนเอง
5. การไม่เอาเปรียบ หมายถึง การไม่ประพฤติกปฏิบัติตนในการที่จะเอาเปรียบบุคคลอื่นในเรื่องต่าง ๆ คือ การไม่เอาเปรียบในด้านแรงงาน ความคิด ไม่เอาเปรียบเวลาทำงาน รวมทั้งไม่เอาเปรียบในด้านโอกาสและการมีสิทธิพิเศษ
6. การไม่หาประโยชน์ในทางมิชอบ หมายถึง การไม่ปฏิบัติตนโดยหาประโยชน์ใส่ตนในทางที่ผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม หรือผิดจารีตประเพณี ทั้งนี้จะต้องไม่แสดงพฤติกรรมในลักษณะการเบียดเบียน ยักยอก ปกปิด หรือฉ้อฉลด้วย
7. มีความยุติธรรม หมายถึง การประพฤติกปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเที่ยงตรงเสมอภาคโดยเท่าเทียมกันทุกด้านทุกคน ไม่มีพฤติกรรมในทางเล่นพวก หรือลำเอียงในบุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยเฉพาะ รวมทั้งไม่ให้หรือสนับสนุนให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้รับสิทธิพิเศษเหนือบุคคลอื่น
8. การตรงต่อเวลา หมายถึง การประพฤติกปฏิบัติตามหมายกำหนดการหรือเวลาที่กำหนดไว้ โดยจะปฏิบัติตนตรงตามกำหนดเวลาทำงานและเวลานัดหมาย ไม่

หลีกเลี่ยงหรือละเลยต่อเวลาที่มีการกำหนดไว้

9. มีความรู้สึกรับผิดชอบ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนในอันที่จะตั้งใจทำงานโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่จะเกิดขึ้น มีความขยันหมั่นเพียร และอุทิศเวลาให้กับงานที่ตนเองรับผิดชอบ

10. การมีความละเอียดรอบคอบ หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกซึ่งละเอียดรอบคอบต่อการกระทำความผิดของตนเอง ไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์ แม้จะไม่มีใครเห็นก็ตาม

แบบทดสอบความซื่อสัตย์ของสวนา พรพัฒน์กุล เป็นแบบวัดที่ใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา ดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์
2. กำหนดขอบเขตในการศึกษาเรื่องความซื่อสัตย์ ไว้ 10 ประการ
3. ดำเนินการสร้างแบบทดสอบตามองค์ประกอบที่กำหนดไว้

แบบทดสอบนี้มีทั้งสิ้น 45 ข้อ มีความสอดคล้องภายใน โดยใช้สูตร KR.21 ได้ค่า .877 ลักษณะของแบบทดสอบเป็นข้อความที่สมมุติเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้น ในตอนท้ายของข้อความจะมีคำตอบให้ผู้ตอบเลือกเป็น 2 กรณี คือ

- กรณีที่ 1 ถ้าท่านเป็นบุคคลในเหตุการณ์นั้นท่านมีความคิดหรือปฏิบัติอย่างไร
กรณีที่ 2 คนอื่นซึ่งไม่ใช่ตัวท่านจะมีความนึกคิดหรือปฏิบัติอย่างไร

คำตอบทั้ง 2 กรณีอาจตอบข้อเดียวกันก็ได้ เพราะในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 2 ทาง คือ ก. และ ข. ผู้ตอบให้แสดงความคิดเห็นโดยทำเครื่องหมาย X กับหัวข้อที่ต้องการเลือกทั้งสองกรณี

ตัวอย่าง แบบทดสอบความซื่อสัตย์ของ สวนา พรพัฒน์กุล

๑. ถ้าท่านซื้อของแล้วแม่ค้าทอนเงินผิดมาให้ 5๐ บาท

ในกรณีเช่นนี้จะปฏิบัติอย่างไร

ก. เก็บเงินไว้ทั้งหมด

ข. นำเงินคืนเจ้าของร้าน

กรณีที่ 1 ท่านเอง	กรณีที่ 2 คนอื่น
ก. ข.	ก. ข.

การให้คะแนน ถ้าเลือกคำตอบที่แสดงถึงความซื่อสัตย์ ให้ข้อละ 1 คะแนน ถ้าเลือกคำตอบที่ตรงกันข้ามให้ 0 คะแนน หมายถึงตอบถูกต้อง 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ทั้งสองกรณี

ข้อดีข้อเสียของแบบวัดความซื่อสัตย์ของ สวนา พรหมพันธุ์กุล คือเป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นใช้ได้สำหรับเด็กทั้งในระดับประถมและระดับมัธยม เป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นวัดความซื่อสัตย์ในลักษณะของพฤติกรรมทั่ว ๆ ไปไม่เฉพาะเจาะจงลงไปในระดับชั้นใด ในด้านข้อเสียเป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นผิดหลักการวัดในด้านจิตตนิสัย หรือการวัดทางด้านความรู้สึก (Affective Domain) เพราะเป็นแบบวัดที่มีตัวเลือก 2 ตัว คือ ถูกกับผิด และมีกาให้คะแนนเป็น 1 กับ 0 คะแนน ซึ่งจะไม่สามารถวัดคุณลักษณะที่แท้จริงในเรื่องความซื่อสัตย์ได้

ทิพย์รัตน์ บรรจงเขียน (2525) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองในเรื่อง การสอนในเรื่องความซื่อสัตย์แก่เด็กที่มีระดับพัฒนาการทางสติปัญญาต่างกัน โดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดความซื่อสัตย์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 2 ฉบับ คือ

1. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องความซื่อสัตย์
2. แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อการแสดงความซื่อสัตย์

ทิพย์รัตน์ บรรจงเขียน ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ คือ การประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม และตรงความจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา และใจ ต่อตนเองและผู้อื่น

วิธีดำเนินการสร้างแบบวัดความซื่อสัตย์ ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์
2. กำหนดขอบเขตในการศึกษาความซื่อสัตย์
3. สร้างแบบวัดความซื่อสัตย์ทั้ง 2 ฉบับ
 - 3.1 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องความซื่อสัตย์

จำนวน 40 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบปรนัย 4 ตัวเลือก

3.2 แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อการแสดงความซื่อสัตย์ จำนวน 32 ข้อ เป็นแบบสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยกำหนดข้อคำถามเป็นสถานการณ์ภาพที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบแล้วเปิดโอกาสให้แสดงความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ

ต่อสถานการณ์นั้นในลักษณะแบบสอบถามชนิดปลายเปิด

4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาด้านความตรง และ
ครอบคลุมเนื้อหา
5. นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เป็นการพัฒนา
ปรับปรุงแก้ไข ครั้งที่ 2 เป็นการหาคุณภาพของแบบทดสอบ

ตัวอย่าง แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องความซื่อสัตย์

๑. การซื้อตรงต่อมิตรจะต้องประพฤติอย่างไร
 - ก. ให้เพื่อนยืมเงิน
 - ข. ให้เพื่อนลอกเวลาสอบ
 - ค. เยินยอมเมื่อเพื่อนทำดี
 - ง. เตือนสติเมื่อเพื่อนทำผิด

การให้คะแนนจะให้ข้อที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ ๐
คะแนน

ตัวอย่าง แบบทดสอบวัดทัศนคติต่อการแสดงความซื่อสัตย์

๑๑. ตุ๊กตักเห็นตุ๊กตาของเล่นในห้องเรียนสวยดี เธอชอบมาก

เลยแอบหิ้วมาเล่นที่บ้าน โดยไม่มีใครเห็น

ถ้านักเรียนเป็นตุ๊กตัก นักเรียนจะเอาตุ๊กตาไปคืนไหม... เพราะเหตุใด..

- ก. เอาไว้เล่นก่อนพอเบื่อค่อยคืน
- ข. ไม่คืนเพราะชอบมาก และไม่มีคนเห็นอยู่แล้ว
- ค. คืนเพราะกลัวครูจับได้
- ง. คืนเพราะเป็นของส่วนรวม
- จ. อื่น ๆ (ระบุ).....

การให้คะแนนแต่ละตัวเลือกจะมีระดับของคะแนนดังนี้

- 1 คะแนน หมายถึง ทักษะคิดที่ชี้ให้เห็นถึงความไม่ซื่อสัตย์ที่สุด
- 2 คะแนน หมายถึง ทักษะคิดที่ชี้ให้เห็นถึงความไม่ซื่อสัตย์
- 3 คะแนน หมายถึง ทักษะคิดที่ชี้ให้เห็นถึงความซื่อสัตย์ซึ่งเกิดจากความกลัว
การลงโทษ หรือการแสวงหารางวัล
- 4 คะแนน หมายถึง ทักษะคิดที่ชี้ให้เห็นถึงความสำนึกในเรื่องความซื่อสัตย์
- 5 คะแนน หมายถึง ทักษะคิดที่ชี้ให้เห็นการมีความซื่อสัตย์ที่พึงประสงค์ที่สุด
คุณภาพของแบบวัดความซื่อสัตย์ของ ทิพรัตย์ บรรจงเขียน มีดังนี้

1. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องความซื่อสัตย์ มีความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน โดยใช้สูตร KR. 21 ได้ค่า .8134 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.2 ถึง 0.8 และมีอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

2. แบบทดสอบวัดทักษะคิดต่อการแสดงความซื่อสัตย์ มีความสอดคล้องภายใน โดยใช้สูตร α - Coefficient ได้ค่า .8191 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป

ข้อดีของแบบวัดทั้งสองฉบับนี้เป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นใช้ทดสอบความซื่อสัตย์ได้ดีในในระดับประถมศึกษา และมีคุณภาพด้านความสอดคล้องภายในสูง

ข้อเสียของแบบวัดทั้งสองฉบับคือ แบบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องความซื่อสัตย์นั้นเน้นเรื่องการตอบถูกเป็นสำคัญถึงจะได้คะแนน ดังนั้นผู้ตอบจะตอบคำถามซึ่งไม่ตรงกับคุณลักษณะความซื่อสัตย์ของตนเอง แบบวัดนี้จึงไม่เหมาะที่จะนำมาวัดความซื่อสัตย์เพื่อนำผลไปปรับปรุงคุณลักษณะด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน ส่วนแบบทดสอบวัดทักษะคิดต่อการแสดงความซื่อสัตย์ ไม่มีการแสดงคุณภาพด้านความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) จึงไม่สามารถบอกได้ว่าแบบวัดฉบับนี้เมื่อทำการทดสอบนักเรียนแล้วผู้ที่ได้คะแนนสูง จะมีความซื่อสัตย์สูงกว่าเด็กที่สอบได้คะแนนต่ำจริงหรือไม่ และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ก็เป็นการจำแนกคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่สอบได้คะแนนสูงกับกลุ่มที่สอบได้คะแนนต่ำ ไม่ใช่การจำแนกของกลุ่มที่มีความซื่อสัตย์สูงกับกลุ่มที่มีความซื่อสัตย์ต่ำ ดังนั้นความตรงเชิงจำแนกของแบบวัดนี้จึงไม่มี

อนุวัฒน์ ตั้งสมบูรณ์ (2526) ได้ทำการศึกษาในการสร้างแบบทดสอบวัดความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ หมายถึง การกระทำหรือความรู้สึกของผู้ที่ถูกทดสอบเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ การไม่ทุจริตและการประพฤติมิชอบ การปฏิบัติตามกฎที่กำหนดไว้ การไม่หลอกลวง การพูดแต่ความจริง การหาประโยชน์ในทางมิชอบ การมีความยุติธรรม และการมีความละเอียดรอบคอบ

แบบวัดความซื่อสัตย์ของ อนุวัฒน์ ตั้งสมบูรณ์ มี 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 3 เป็นแบบวัดชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ส่วนแบบวัดฉบับที่ 2 เป็นแบบวัดให้แสดงความคิดเห็นต่อคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ เป็นแบบวัดประเภทจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) 4 อันดับ มีวิธีดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้าง แล้วทำการศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัยในด้านจริยธรรมความซื่อสัตย์
2. รวบรวมความหมายและพฤติกรรมความซื่อสัตย์
3. สร้างนิยามปฏิบัติการ แล้วเขียนข้อสอบตามคำนิยาม ทั้ง 3 ฉบับ
4. ประเมินคุณภาพขั้นต้น ทำการพิจารณาในด้านความตรง โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้พิจารณา
5. นำแบบวัดไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 2 ครั้ง เพื่อปรับปรุงแก้ไข
6. ทำการหาคุณภาพของแบบวัดจากผลการทดสอบครั้งที่ 3

ตัวอย่าง แบบวัดความซื่อสัตย์ ฉบับที่ 1

๑. ขณะพักกลางวัน นิภาเข้าห้องน้ำที่โรงเรียน พบนาฬิกาเรือนหนึ่ง นิภาจึงนำไปส่งครู การที่นิภาทำเช่นนี้นักเรียนมีความคิดเช่นไร
 - ก. นิภาคิดว่าการได้ของของคนอื่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ
 - ข. นิภาไม่ต้องการได้นาฬิกา เพราะนิภาก็มีใช้อยู่แล้ว
 - ค. นิภาไม่ต้องการได้นาฬิกา เพราะรู้ว่าเป็นของเพื่อนที่ตนเองรู้จัก
 - ง. นิภาคิดว่าถ้าทุกคนอยากได้ของของคนอื่นสังคมในโรงเรียนจะวุ่นวาย

(คำตอบทั้ง 4 ข้อมีคะแนนเรียงลำดับเป็น 4 , 1 , 2 , 3)

ตัวอย่าง แบบวัดความซื่อสัตย์ฉบับที่ 2

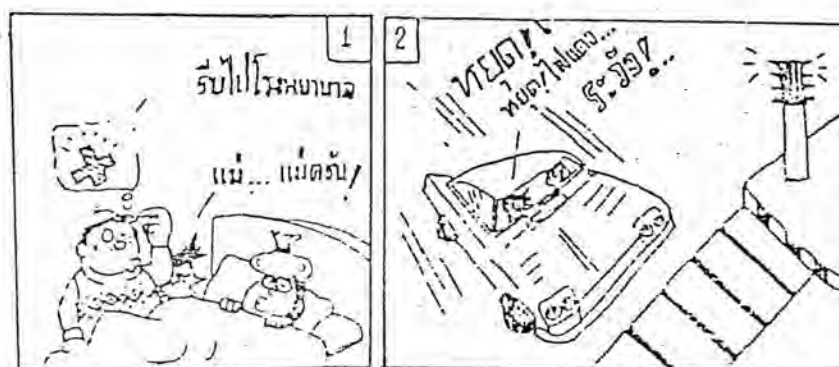
ให้ผู้ทดสอบทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางตามความรู้สึกของตน

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑. มาแยะยอมรับผิดเสมอเมื่อรู้ว่าตนเองผิด				
๑๑. ในขณะเวลาสอบเข้าเจ้าของแอบดูคำตอบ ของเพื่อนเสมอเพื่อที่จะได้คะแนนมาก ๆ				

(คำตอบข้อที่ ๑. มีคะแนนเรียงลำดับเป็น 4 , 3 , 2 , 1

คำตอบข้อที่ ๑๑. มีคะแนนเรียงลำดับเป็น 1 , 2 , 3 , 4)

ตัวอย่าง แบบวัดความซื่อสัตย์ฉบับที่ 3

๑. การที่เขาทั้งสองหยุดรถไม่ไฟไฟแดงนั้น นักเรียนมีความคิดเช่นไร
- เขาทั้งสองกลัวรถคันอื่นจะมาชนตนเองทำให้ได้รับบาดเจ็บ
 - เขาทั้งสองกลัวรถคันอื่นจะมาชนทำให้คุณแม่ต้องเสียชีวิต
 - เขาทั้งสองกลัวรถคันอื่นจะทำให้ขาดความเป็นระเบียบ
 - เขาทั้งสองกลัวรถคันอื่นจะทำให้การจราจรติดขัด

(คำตอบทั้ง 4 มีคะแนนเรียงลำดับเป็น 1 , 4 , 2 , 3)

คุณภาพของแบบวัดของ อนุวัฒน์ ตั้งสมบูรณ์ ทั้ง 3 ฉบับ มีดังนี้

1. แบบวัดสถานการณ์ข้อความ มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.86 ถึง 11.26 มีค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน โดยใช้สูตร อัลฟาของครอนบัค (α -Coefficient) ได้ค่า .559
 2. แบบทดสอบความรู้สึกต่อคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.99 ถึง 10.54 มีค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน โดยใช้สูตร อัลฟา (α -Coefficient) ได้ค่า .859
 3. แบบทดสอบสถานการณ์ภาพ มีค่าอำนาจตั้งแต่ 4.03 ถึง 11.70 มีค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน โดยใช้สูตร อัลฟา (α -Coefficient) ได้ค่า .774
 4. ค่าความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบวัดทั้ง 3 ฉบับ หาได้โดยใช้กลุ่มที่มีความสอดคล้องกับตัวแปรทางจิตวิทยา (Known Group) คือกลุ่มที่มีความซื่อสัตย์สูงกับกลุ่มที่มีความซื่อสัตย์ต่ำ ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.75 ถึง 3.63
 5. ความตรงตามสภาพของแบบทดสอบ (Concurrent Validity) ทั้ง 3 ฉบับ หาโดยวิธีสหสัมพันธ์แบบจัดอันดับ (Rank Correlation Coefficient) ระหว่างอันดับของคะแนนจากการสอบแบบวัดความซื่อสัตย์กับอันดับจากเกณฑ์การประเมินผลการสังเกตของครูในเรื่องความซื่อสัตย์ ได้ค่าความตรงตามสภาพ ดังนี้
 - 5.1 แบบทดสอบสถานการณ์ข้อความ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .32
 - 5.2 แบบทดสอบวัดความรู้สึกต่อคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .28
 - 5.3 แบบทดสอบสถานการณ์ภาพ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .53
- ข้อดีของแบบวัดทั้งสามฉบับของ อนุวัฒน์ ตั้งสมบูรณ์ เป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นตามหลักการวัดทางด้านความรู้สึกคือให้ผู้ทดสอบได้แสดงความรู้สึกออกมา ไม่มีคำตอบว่าถูกหรือผิด ไม่มีการให้คะแนนเป็น 0 และแบบวัดทั้งสามฉบับยังได้แสดงคุณภาพด้านความตรงตามสภาพของผู้ที่ถูกทดสอบว่ามีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์มากน้อยเพียงใด ส่วนข้อเสียผู้สร้างได้เน้นในการสร้างเพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ข้อความ

ในแบบทดสอบส่วนใหญ่จะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร จึงไม่เหมาะที่จะนำไปวัดกับนักเรียนในส่วนภูมิภาคอื่น และค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบวัดทั้งสามฉบับ เป็นค่าอำนาจจำแนกของนักเรียนกลุ่มที่สอบได้คะแนนจากแบบทดสอบสูงกับกลุ่มที่สอบได้คะแนนต่ำ จึงไม่สามารถบอกได้ว่าแบบวัดที่สร้างขึ้นนี้มีความตรงในเชิงจำแนก (Discriminant Validity) หรือไม่

แบบวัดความซื่อสัตย์ตามที่ได้กล่าวมาทั้งหมดเป็นแบบวัดที่มีคุณภาพเชื่อถือได้เพราะได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาหลายขั้นตอนมีการปรับปรุงแก้ไขแต่ละขั้นตอนเป็นอย่างดี และผลการวิเคราะห์คุณภาพในด้านความเที่ยง ความตรง อยู่ในเกณฑ์ที่พอจะเชื่อถือได้ แบบวัดดังกล่าว เป็นแบบวัดที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้สร้างได้กำหนดไว้เท่านั้น ไม่เหมาะที่จะนำไปใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น เพราะมีข้อเสียตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยต้องสร้างและพัฒนาแบบวัดความซื่อสัตย์ขึ้น สำหรับใช้วัดความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นนักเรียนปีสุดท้ายของหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องมีเครื่องมือวัดที่มีคุณภาพ ที่จะทำการวัดคุณลักษณะด้านความซื่อสัตย์ แล้วนำผลไปปรับปรุงแก้ไขนักเรียนก่อนที่จะออกไปเป็นพลเมืองที่ดีมีความซื่อสัตย์สืบไป